

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

176 — nr 111 z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie zatrudniania oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej i ich materialnego zaopatrzenia 237

176

UCHWAŁA Nr 111 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 marca 1957 r.

w sprawie zatrudniania oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej i ich materialnego zaopatrzenia.

W celu zapewnienia oficerom, zwalnianym z wojskowej służby zawodowej w związku ze zmniejszaniem liczebności Sił Zbrojnych, uzyskania odpowiedniego zatrudnienia oraz zapewnienia im w pierwszym okresie po zwolnieniu ze służby wojskowej materialnego zaopatrzenia Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej posiadających kwalifikacje do podjęcia zatrudnienia w zawodach cywilnych kieruje się za ich zgodą — stosownie do posiadanych kwalifikacji — do pracy w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej i administracji w ramach istniejących wolnych miejsc pracy.

2. Za posiadających kwalifikacje do podjęcia zatrudnienia w zawodach cywilnych uważa się w szczególności oficerów posiadających wykształcenie wyższe lub średnie zawodowe.

§ 2. Oficerów zwalnianych z wojskowej służby zawodowej, którzy nie posiadają kwalifikacji do podjęcia zatrudnienia w zawodach cywilnych, kieruje się za ich zgodą na przeszkolenie zawodowe.

§ 3. Do pracy w zawodach cywilnych (§ 1 ust. 1) lub na przeszkolenie zawodowe (§ 2) nie kieruje się oficerów podlegających zwolnieniu z wojskowej służby zawodowej, którzy:

- 1) posiadają prawo do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu I lub II grupy inwalidztwa lub z tytułu wysługi lat,
- 2) odbywają studia w szkołach wyższych albo pobierają naukę w średnich szkołach zawodowych.

§ 4. 1. Do zorganizowania przeszkolenia oficerów wymienionych w § 2 w szkołach zawodowych lub na odpowiednich kursach zawodowych zobowiązuje się Ministra Oświaty oraz Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Górnictwa i Energetyki, Handlu Wewnętrznego, Komunikacji, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Łączności, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Rolnictwa, Spraw Wewnętrznych oraz Żeglugi. Zorganizowanie kursów zaleca się również Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Programy przeszkolenia i warunki przyjęcia na kursy określą ministrowie wymienieni w ust. 1 w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

3. Minister Obrony Narodowej udostępni ministrom wymienionym w ust. 1, w miarę możliwości wynikających w związku z redukcją Sił Zbrojnych, korzystanie w celu zorganizowania przeszkolenia oficerów wymienionych w § 2 z pomieszczeń i pomocy naukowych pozostających w dyspozycji wojska.

§ 5. Ministrowie, o których mowa w § 4 ust. 1, ustalą w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Obrony Narodowej w terminie do dnia 5 kwietnia 1957 r. liczbę miejsc w szkołach i na kursach przeznaczonych do przeszkolenia oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej, czas trwania poszczególnych kursów w zależności od specjalności zawodowej oraz miejsce i datę ich rozpoczęcia.

§ 6. Dobór kandydatów na przeszkolenie zawodowe przeprowadzają wojskowi komendanci wojewódzcy w terminach i w trybie określonych przez Ministra Obrony Narodowej.

§ 7. 1. Zobowiązuje się ministrów wymienionych w § 4 ust. 1, z wyjątkiem Ministra Oświaty, do skierowania absolwentów, po odbyciu przez nich przeszkolenia, do pracy na stanowiska odpowiadające nabytym kwalifikacjom.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustali w porozumieniu z właściwymi ministrami w terminie pięciu miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały plan zatrudnienia absolwentów szkół i kursów podlegających Ministrowi Oświaty.

§ 8. 1. Oficerowie skierowani na przeszkolenie zawodowe otrzymują przez czas trwania przeszkolenia:

- 1) należności określone w § 18 ust. 1,
- 2) bezpłatne zakwaterowanie przejściowe, jeżeli przeszkolenie odbywa się poza miejscem ich stałego zamieszkania,
- 3) wyżywienie w ośrodku prowadzącym przeszkolenie za opłatą ustaloną zgodnie z obowiązującymi przepisami, jeżeli wyrażą chęć korzystania z tego wyżywienia,

4) ubrania ochronne i robocze na zasadach ustalonych dla odpowiednich kategorii pracowników w czasie odbywania zajęć praktycznych i praktyki zawodowej.

2. Oficerom skierowanym na przeszkolenie przysługuje w okresie przeszkolenia 33% ulga przy przejazdach kolejami na zasadach przewidzianych dla pracowników rozłączonych ze swymi rodzinami.

§ 9. Oficerowie odbywający przeszkolenie, którzy porzucą szkolenie lub zostaną wykluczeni ze szkół i kursów z powodu naruszenia regulaminu nauki, tracą z dniem skreślenia z listy słuchaczy wszelkie uprawnienia przewidziane w niniejszej uchwale. O skreśleniu decyduje kierownictwo szkoły lub kursu po uprzednim porozumieniu się z właściwym wojskowym komendantem wojewódzkim.

§ 10. 1. Do załatwiania spraw przydziału pracy dla oficerów posiadających kwalifikacje zawodowe (§ 1) tworzy się na wniosek wojskowego komendanta wojewódzkiego przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) komisje do spraw zatrudnienia zwalnianych z wojska oficerów w składzie:

- 1) przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) lub jego zastępca,
- 2) zaproszeni przedstawiciele organizacji społecznych,
- 3) wojskowy komendant wojewódzki.

2. W miarę potrzeby przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z wojskowym komendantem wojewódzkim powołuje komisje przy prezydiach powiatowych (miejskich) rad narodowych w składzie:

- 1) przewodniczący prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej lub jego zastępca,
- 2) zaproszeni przedstawiciele organizacji społecznych,
- 3) wojskowy komendant rejonowy.

3. Oficerów wymienionych w § 1 kieruje na ich prośbę do komisji wojskowy komendant wojewódzki (rejonowy). Zgłoszenie się oficera do komisji powinno nastąpić nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zwolnienia z wojskowej służby zawodowej.

4. W zakresie kierowania oficerów do zakładów pracy komisja działa w porozumieniu z przedstawicielami właściwych zakładów pracy.

§ 11. Komisja wymieniona w § 10 powinna dążyć starań, aby zaofiarowana oficerowi praca zapewniała mu wynagrodzenie w wysokości zbliżonej do uposażenia pobieranego na ostatnio zajmowanym w wojsku stanowisku.

§ 12. 1. Po ustaleniu przez komisję wymienioną w § 10 zakładu pracy i stanowiska, na którym oficer zostanie zatrudniony, skierowanie do zakładu pracy wydaje oficerowi prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej właściwej dla siedziby zakładu pracy, w trybie określonym przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

2. Zakład pracy obowiązany jest przyjąć oficera do pracy zgodnie ze skierowaniem wydanym przez prezydium rady narodowej.

3. Wszelkie czynności zmierzające do przydzielenia oficerom odpowiedniej pracy powinny być dokonywane niezwłocznie.

§ 13. 1. Oficerów kierowanych do pracy w trybie przewidzianym w § 7 i w § 12 ust. 1, a w szczególności mających na utrzymaniu rodziny, należy zatrudniać w miejscu ich zamieszkania lub w bezpośredniej jego bliskości umożliwiającej stały dojazd do miejsca pracy.

2. W razie konieczności zatrudnienia oficera zwolnionego ze służby wojskowej w miejscowości innej niż określona w ust. 1 zainteresowani ministrowie zobowiązują zakłady pracy do przydzielenia zatrudnionym oficerom w pierwszej kolej-

ności mieszkań służbowych lub zakładowych bądź do uzyskania dla nich w pierwszej kolejności mieszkań z przydziału przydzielców rad narodowych.

3. Zobowiązuje się prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do przydzielenia w latach 1957 — 1959 zakładom pracy, które zatrudnią oficerów, dodatkowej ilości izb mieszkalnych na ich zakwaterowanie.

§ 14. 1. Minister Obrony Narodowej udzieli w miarę posiadanych możliwości pomocy w gospodarczym usamodzielnieniu się w spółdzielczości, rzemiośle lub chałupnictwie — oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej, którzy nie zostaną objęci skierowaniem do pracy (§ 1) lub na przeszkolenie zawodowe (§ 2) — przez odstąpienie im wycofanych z eksploatacji wojska maszyn, samochodów i innego sprzętu.

2. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w terminie do dnia 15 kwietnia 1957 r. zarządzenia ustalającego zasady udzielania na warunkach ulgowych oficerom zwolnionym ze służby kredytów bankowych na nabycie narzędzi pracy w związku z założeniem warsztatu pracy.

§ 15. 1. Oficerom, którzy po zwolnieniu z wojskowej służby zawodowej podejmą pracę na roli lub w państwowym gospodarstwie leśnym na Ziemiach Odzyskanych — Ministrowie Rolnictwa oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego zapewnią korzystanie z uprawnień przewidzianych dla osób osiedlających się na Ziemiach Odzyskanych w ramach akcji osiedleńczej.

2. Przepis ust. 1 dotyczy także oficerów zamieszkałych na terenach Ziemi Odzyskanych.

§ 16. 1. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej wypłaca się odprawę pieniężną w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o uposażeniu żołnierzy.

2. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej, którzy w ciągu jednego roku od zwolnienia z tej służby albo od zakończenia przeszkolenia (§ 7) podejmą pracę w innej miejscowości, przysługuje zwrot kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania dla nich i ich rodzin oraz zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego, jeżeli należności tych po zwolnieniu ze służby wojskowej nie otrzymali.

§ 17. Oficerom, którzy przed zwolnieniem z wojskowej służby zawodowej nie wykorzystali należnego im urlopu wypoczynkowego w roku kalendarzowym, w którym następuje zwolnienie ze służby, wypłaca się wynagrodzenie za nie wykorzystany urlop.

§ 18. 1. Oficerom skierowanym na przeszkolenie zawodowe wypłaca się przez cały czas odbywania przeszkolenia:

- 1) uposażenie w wysokości uposażenia pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku w wojsku (bez dodatków specjalnego, reprezentacyjnego i za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia),
- 2) równoważnik pieniężny za wyżywienie według normy zasadniczej „Z”.

2. W razie ukończenia przeszkolenia przed upływem jednego roku od dnia zwolnienia ze służby wojskowej oficerowi skierowanemu do pracy w myśl § 7 wypłaca się przez czas pozostały do upływu tego okresu dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między uposażeniem pobieranym na ostatnio zajmowanym stanowisku w wojsku a wynagrodzeniem (uposażeniem) netto otrzymywanym w zakładzie pracy, jeżeli jest ono niższe od uposażenia określonego w ust. 1.

3. Dodatek wyrównawczy określony w ust. 2 wypłaca zakład pracy za zwrotem wypłaconych kwot przez Ministerstwo Obrony Narodowej.

§ 19. 1. Oficerowi skierowanemu na przeszkolenie zawodowe, który w czasie przeszkolenia stał się inwalidą, oraz członkom rodziny oficera w razie jego śmierci przysługuje — po wygaśnięciu uprawnień do zaopatrzenia z tytułu inwalidztwa na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym generałów (admiratów), oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz ich rodzin — zaopatrzenie przewidziane w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. W razie śmierci oficera skierowanego na przeszkolenie zawodowe lub śmierci członka jego rodziny osobie, która poniosła koszty pogrzebu, przysługują należności określone w przepisach o uposażeniu żołnierzy.

§ 20. 1. Należności określone w § 18 ust. 1 wypłaca się również oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej, którzy odbywają studia w szkołach wyższych lub pobierają naukę w średnich szkołach zawodowych, jeżeli rozpoczęli studia (naukę) co najmniej na jeden rok przed zwolnieniem ze służby wojskowej.

2. Należności wymienione w ust. 1 przysługują przez okres pozostały do ukończenia studiów (nauki) w przepisany czasie, jednak nie dłużej niż przez okres dwóch lat od zwolnienia ze służby wojskowej. Przedłużenie okresu studiów (nauki) ponad czas przepisany z powodu niezłożenia egzaminów powoduje utratę uprawnień do uposażenia.

3. Jeżeli oficer ukończy studia (naukę) przed upływem jednego roku od dnia zwolnienia ze służby wojskowej i następnie podejmie pracę, za czas pozostały do upływu tego okresu wypłaca się mu dodatek wyrównawczy na zasadach określonych w § 18 ust. 2 i 3.

§ 21. 1. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej, którzy zostaną skierowani do komisji wymienionej w § 10 lub na przeszkolenie zawodowe, wypłaca się — przez okres od dnia zwolnienia ze służby wojskowej do podjęcia pracy na podstawie skierowania wydanego przez prezydium rady narodowej (§ 12 ust. 1) lub rozpoczęcia przeszkolenia, jednak nie dłużej niż przez okres sześciu miesięcy — należności określone w § 18 ust. 1.

2. Po podjęciu pracy na podstawie skierowania prezydium rady narodowej (§ 12 ust. 1) oficerowi wypłaca się dodatek wyrównawczy na zasadach określonych w § 18 ust. 2 i 3 przez czas pozostały do upływu jednego roku od dnia zwolnienia ze służby wojskowej.

3. Oficer, który nie zgłosił się do komisji wymienionej w § 10 w ciągu jednego miesiąca od dnia zwolnienia ze służby wojskowej, nie zgłosił się w oznaczonym terminie na przeszkolenie zawodowe lub nie podjął pracy, do której został skierowany, traci prawo do należności określonej w ust. 1.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli przyczyną niezgłoszenia się do komisji lub na przeszkolenie jest niezdolność do pracy stwierdzona zaświadczeniem lekarza wojskowego lub lekarza społecznej służby zdrowia.

§ 22. 1. Oficerom zwolnionym z wojska, którzy w związku z zamierzonym usamodzielnieniem się gospodarczym albo podjęciem pracy w rolnictwie indywidualnym lub spółdzielczym rezygnują ze skierowania do pracy lub na przeszkolenie zawodowe, wypłaca się jednorazowo wynagrodzenie w wysokości:

- 1) czteromiesięcznego ostatnio pobieranego uposażenia wraz ze wszystkimi dodatkami o charakterze stałym (bez dodatków: specjalnego, reprezentacyjnego i za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia), jeżeli są samotni,
- 2) pięciomiesięcznego uposażenia określonego w pkt 1, jeżeli mają na utrzymaniu rodzinę.

2. Kwoty pobrane na podstawie § 21 ust. 1 podlegają zarachowaniu na poczet wynagrodzenia określonego w ust. 1.

3. W razie podjęcia pracy w administracji państwowej lub w przedsiębiorstwie państwowym przed upływem okresu, za który wypłacono wynagrodzenie przewidziane w ust. 1, oficer jest obowiązany zwrócić to wynagrodzenie za czas od dnia przystąpienia do pracy do końca okresu, za który pobrał jednorazowe wynagrodzenie. Wynagrodzenie podlegające zwrotowi zmniejsza się o kwoty dodatku wyrównawczego przewidzianego w § 21 ust. 2, jeżeli dodatek taki oficerowi przysługuje.

4. Wynagrodzenie określone w ust. 1 wypłaca się również oficerom zwolnionym ze służby wojskowej, którzy nabyli prawo do zaopatrzenia emerytalnego z tytułu I lub II grupy inwalidztwa lub z tytułu wysługi lat.

§ 23. 1. Należności określone w §§ 18, 20 i 21 przysługujące oficerom zwolnionym ze służby wojskowej, którym przyznano zaopatrzenie emerytalne z tytułu III grupy inwalidztwa, zmniejsza się za każdy miesiąc o kwotę równą wysokości otrzymywanej renty wraz ze wszystkimi dodatkami.

2. Nadpłaty należności określonych w ust. 1 powstałe w związku z przyznaniem zaopatrzenia emerytalnego podlegają zarachowaniu na poczet należności bieżących.

§ 24. 1. W razie podjęcia przez oficera zwolnionego z wojskowej służby zawodowej pracy w zakładzie pracy, w którym wynagrodzenie za pracę wypłaca się z dołu, zakład pracy obowiązany jest wypłacić oficerowi, jeżeli nie pobrał on za ten sam okres uposażenia w wojsku, bezzwrotną zapomogę w wysokości jednomiesięcznego uposażenia przysługującego na zajmowanym w tym zakładzie stanowisku.

2. Oficerom posiadającym wyższe lub średnie wykształcenie rolnicze, którzy wyrażą zgodę na podjęcie pracy w państwowych gospodarstwach rolnych, Minister Rolnictwa może przyznać jednorazową bezzwrotną zapomogę pieniężną w wysokości nie przekraczającą trzymiesięcznego uposażenia ostatnio pobieranego w wojsku.

3. Oficerom, którzy podejmą na Ziemiach Odzyskanych pracę nie objętą § 15, a pełnili dotychczas służbę w garnizonie m. st. Warszawa lub w garnizonach położonych na ziemiach dawnych w siedzibach wojewódzkich rad narodowych, właściwy minister (przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej) może przyznać jednorazową bezzwrotną zapomogę pieniężną w wysokości określonej w ust. 2.

4. Oficer może otrzymać tylko jedną z zapomóg przewidzianych w ust. 2 i 3.

§ 25. Oficerowie zwolnieni ze służby wojskowej zachowują do czasu przydzielenia im przez zakład pracy lub prezydium rady narodowej mieszkania odpowiadającego normom powszechnie obowiązującym — zajmowaną dotychczas kwaterę wojskową. Mogą oni być przekwaterowani do innej kwatery wojskowej tylko w przypadku, gdy zajmowana kwatera mieści się w obrębie koszar lub innych zamkniętych obiektów wojskowych.

§ 26. 1. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej oraz członkom ich rodzin przysługuje przez okres jednego roku od zwolnienia ze służby prawo do korzystania z wojskowej pomocy leczniczej na zasadach przewidzianych dla oficerów zawodowych.

2. Oficerom skierowanym na przeszkolenie (§ 2) oraz członkom ich rodzin przysługuje prawo do wojskowej pomocy leczniczej lub do pomocy leczniczej zakładów społecznych służby zdrowia przez czas odbywania przeszkolenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do oficerów zwolnionych ze służby wojskowej po dniu 1 września 1956 r. i członków ich rodzin.

4. Oficerowie oraz członkowie ich rodzin wymienieni w ust. 1 i 3, posiadający uprawnienia do korzystania z bezpłatnej pomocy leczniczej zakładów społecznych służby zdrowia z tytułu zatrudnienia, pobierania renty inwalidzkiej itp., a za-

mieszkający w miejscowościach, na których terenie jest zorganizowana wojskowa pomoc lecznicza, mogą korzystać ze świadczeń tej pomocy albo z pomocy leczniczej zakładów świadczących służbę zdrowia.

§ 27. Jeżeli oficer zwolniony z wojskowej służby zawodowej w związku z objęciem zatrudnienia zmienił miejsce zamieszkania, dzieci tego oficera powinny być przyjęte do szkoły w nowej miejscowości również w ciągu roku szkolnego.

§ 28. 1. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej, którzy zostaną skierowani na kursy zawodowe albo w terminie sześciu miesięcy od zwolnienia ze służby lub ukończenia przeszkolenia podejmą pracę, zalicza się okres odbytej przez nich czynnej służby wojskowej oraz okres przeszkolenia zawodowego do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od ciągłości pracy albo od ilości lat pracy w danym zawodzie lub służbie bądź w szczególnych warunkach, od których zależy nabycie tych uprawnień.

2. Jeżeli oficer nie mógł z powodu czasowej niezdolności do pracy, stwierdzonej świadectwem lekarza wojskowego lub lekarza społecznej służby zdrowia, albo z innych ważnych przyczyn stwierdzonych zaświadczeniem prezydium rady narodowej, wydanym na podstawie ustaleń komisji wymienionej w § 10, podjąć pracy w terminie określonym w ust. 1, termin ten liczy się od odzyskania zdolności do pracy lub ustania przeszkody do jej podjęcia.

3. Oficerowi, który po zwolnieniu ze służby wojskowej znalazł zatrudnienie w chałupnictwie, a następnie nie później niż do końca 1958 r. podejmie pracę najemną, zalicza się okres odbytej czynnej służby wojskowej i pracy chałupniczej do ciągłości pracy w zakresie uprawnień określonych w ust. 1.

§ 29. Oficerowie zwalniani z wojskowej służby zawodowej, zameldowani dotychczas na pobyt stały w miastach, w których istnieje zakaz meldowania bez zgody prezydium rady narodowej, nie tracą — w razie przeniesienia się do innej miejscowości i następnie powrotu do miejsca poprzedniego zamieszkania — uprawnienia do ponownego zameldowania się na pobyt stały.

§ 30. 1. Należności określone w §§ 16 — 18, § 19 ust. 2 i §§ 20 — 22 wypłaca się z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej, a należności określone w § 19 ust. 1 i § 24 — z budżetu właściwych ministerstw.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń.

§ 31. Oficerom zwolnionym z wojskowej służby zawodowej na własną prośbę przysługują wyłącznie należności okre-

ślone w § 16 i § 17, a w razie skierowania na przeszkolenie zawodowe — także należności określone w § 18 ust. 1.

§ 32. Przepisów niniejszej uchwały nie stosuje się do oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej w trybie karnym lub dyscyplinarnym.

§ 33. 1. Minister Obrony Narodowej może zarządzić skierowanie na przeszkolenie zawodowe w trybie określonym w niniejszej uchwale również oficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej przed dniem wejścia w życie uchwały, jednak nie wcześniej niż po dniu 1 września 1956 r.

2. Oficerom skierowanym na przeszkolenie zawodowe na podstawie ust. 1 wypłaca się przez cały czas odbywania przeszkolenia uposażenie określone w § 18 ust. 1 pkt 1 w wysokości nie przekraczającej jednak 1.200 zł miesięcznie oraz dodatek rodzinny i równoważnik pieniężny za wyżywienie (§ 18 ust. 1 pkt 2).

§ 34. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się odpowiednio do podoficerów zwolnionych z wojskowej służby nadterminowej, z wyjątkiem podoficerów zwolnionych z tej służby na prośbę złożoną w trybie art. 21 ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 20, poz. 129).

§ 35. Zobowiązuje się Ministra Finansów do uruchomienia dodatkowych kredytów dla poszczególnych resortów na pokrycie kosztów związanych z wykonaniem niniejszej uchwały w roku 1957 i w latach następnych.

§ 36. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 782 Prezydium Rządu z dnia 1 października 1955 r. w sprawie zatrudnienia oficerów zawodowych zwolnionych ze służby wojskowej i ich materialnego zaopatrzenia (Monitor Polski Nr 88, poz. 1072),
- 2) uchwała nr 581 Prezydium Rządu z dnia 22 września 1956 r. o uzupełnieniu uchwały z dnia 1 października 1955 r. w sprawie zatrudnienia oficerów zawodowych zwolnionych ze służby wojskowej i ich materialnego zaopatrzenia (Monitor Polski Nr 82, poz. 967).

2. Przepisy wymienione w ust. 1 stosuje się jednak do oficerów i podoficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej lub nadterminowej przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały — do czasu wygaśnięcia uprawnień określonych w tych przepisach.

§ 37. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł. Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 2, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów) nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3